

עין משפט
גו מצוה

סז:

הדר פרק ששי עירובין

מסורת הש"ס

(6) שנת דף ג' (7) שנת קק
ויש ספוקן.

הנהגות הב"ח

(א) חוב' דים השלאל וכו'.
במקום אורי (גל מצוה).
(ב) ר"ה נספוקן וכו' משנה
דלקמן. נ"ב דף עג ע"ב:
(ג) בא"ד דפסקי רב לקמן.
נ"ב ר"ה ע"ב ע"א:
(ד) בא"ד סדר נחמן דלמח.
נ"ב סוף דף ע"א ע"ב:

גליון הש"ס

גב' נביהו ליה לגב' עי.
לעל דף סד ע"א ספס'
דיה א"כ:

מוסף רש"י

מחיצה היא. לקיות
רשות היחיד ופנת ו:
ואמירה לנכרי שבות.
מדרגת וכו' ב"ב א:

רבינו הנגאל (הספד)

מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד, ואי יתר מבית
סאתים מטלטלין אלמא
כרמלית היא, והאי סלע
שבבים כי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
היא, וקתני מטלטלין מן
הוא לתוכו אלמא כרמלית
היא, ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. דמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן לים לתוכו.
(הה"ק) בתוכו הוא
דמטלטלין עד בית
סאתים. דב אשכ אמר
לעולם ארישא, והן אמרו
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דשרי לטלטלין בכוליה
אפרי רבנן לטלטלי
מתוכו לים ומן לים
לתוכו. באי טעמא דילמא
אפרי רשות היחיד היא
ואתי לטלטלי בכוליה.
המאי שנא, תוכו שכיח
ולמיכא אסור, מתוכו לים
ומן לים לתוכו דלא שכיח
לא גזרי בית רבנן. ההוא
ניקא דאישתופך המים
שחייספו לו למול עילון.
אמר להן רבנן ניהו ליה
מאי חמימי מינו ביתי.
והא לא עירבינן, אמר להו
בספוק על
שבכפורי. אמר ליה לית
לן שחייספו מכו, אמר להו
אמרו לגוי רוביל ותי להו.
אמר אביי עיי' לאותובי
למר והא הוא שבות היא
ואמירה לגוי שבות היא.

אפי' פסוח לקרפף. ינחל ליה ביה טפי דליכא אירע טפי ממנדי
ולאו אוקר על בני מצוי: נכרי בים סאתים אוקר. אם היה לו
פסוח לקרפף בית סאתים ופתח למנדי עדיין אוקר על בני מצוי
דאירע דקרפף לא נפיש אכל אם יומר מצית סאתים נפיש אירע
ובהיא ינחל ליה ואינו אוקר:
ישראל. שיש לו פסוח לקרפף ופתח
למנדי ושכח ולא עירב במנדי אם
קרפף בית סאתים הוא שראוי
להשתמש בו אינו אוקר על בני
מצוי ואע"ג דלגבי נכרי חשיב ועורא
לגבי ישראל נפיש דהא בשנת ליכא
הולאת משואות ימירין וסגי דכתי
ונפיש אירע ממנדי אכל יומר מצית
סאתים דכרמלית הוא כגון שלא
הוקף לדירה כיון דלפסיר ליה
לאשתמושי לא ינחל ליה ביה ואוקר
על בני מצוי: פסוח לקרפף מהו.
אנכרי קאי ואמלתייה דרבי יהודה:
הוורק למנדי. מרה"ר: חייב. מטעם.

ואע"ג דלענין אסור טלטול שזיה
רבנן כרמלית שאסרו לטלטל בתוכו
אלא ד' מדאורייתא רה"י גמורה
היא דמחילה רה"י אלא שמשמרת
דירון ומש"ה אסרי רבנן לטלטלי:
יס כרמלית הוא: אין מטלטלין לא
מסוכו לים. אפי' ד' אמות משום
דכל גזוה עשרה ורוחב ד' הוי רה"י:
עשרה מכלן. שזוה גזוה עשרה
כרמלית היא כים ומטלטלין מזה לזה
תוך ד' אמות: עד כמה. יהא רחב
סלע: עד בית סאתים. אכל טפי לא
ולקמיה מפסח אהיי"ר קאי: אי נמש
אסיפא. אפסוח מעשרה תרווייהו
כרמלית ניהו לא שנה רחב ולא שנה
קצר: הא יומר מבית סאתים. שנה
תורת רה"י מיניה וכו' כרמלית אפי'
לקולא ואף על גב דגזוה עשרה:
לעולם ארישא. ולאו אמתוכו לים קאי
אלא אדיוקא קאי והכי קאי דייק הא
במכו מטלטלין דהא רה"י היא עד
כמה עד בית סאתים אכל טפי לא
דשזוה רבנן ככרמלית לענין טלטול
משום דמחוסר דירה ומיחלף ברה"י
מינה לענין מתוכו לים רה"י היא:
רב אשי אמר לעולם ארישא. ולאו
אדיוקא קאי ואפי' לענין מתוכו לים
נמי כרמלית שזוה ושרי מינה לר'
יוחנן לא מיקשי דודאי לענין חיובה
מדאורייתא רה"י היא ומאי טעמא
שרי רבנן לטלטלי מיניה לכרמלית
משום דאסור טלטול מרשות היחיד
לכרמלית מדרבנן הוא דהס אמרו
וזת והס אמרו עוד אסור אחר
וראו שאין שניה עומדין כאן ויעטלו
זה מפני זה וכדמפרש: הס אמרו

מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד, ואי יתר מבית
סאתים מטלטלין אלמא
כרמלית היא, והאי סלע
שבבים כי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
היא, וקתני מטלטלין מן
הוא לתוכו אלמא כרמלית
היא, ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. דמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן לים לתוכו.
(הה"ק) בתוכו הוא
דמטלטלין עד בית
סאתים. דב אשכ אמר
לעולם ארישא, והן אמרו
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דשרי לטלטלי בכוליה
אפרי רבנן לטלטלי
מתוכו לים ומן לים
לתוכו. באי טעמא דילמא
אפרי רשות היחיד היא
ואתי לטלטלי בכוליה.
המאי שנא, תוכו שכיח
ולמיכא אסור, מתוכו לים
ומן לים לתוכו דלא שכיח
לא גזרי בית רבנן. ההוא
ניקא דאישתופך המים
שחייספו לו למול עילון.
אמר להן רבנן ניהו ליה
מאי חמימי מינו ביתי.
והא לא עירבינן, אמר להו
בספוק על
שבכפורי. אמר ליה לית
לן שחייספו מכו, אמר להו
אמרו לגוי רוביל ותי להו.
אמר אביי עיי' לאותובי
למר והא הוא שבות היא
ואמירה לגוי שבות היא.

זה מפני זה וכדמפרש: הס אמרו
מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד, ואי יתר מבית
סאתים מטלטלין אלמא
כרמלית היא, והאי סלע
שבבים כי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
היא, וקתני מטלטלין מן
הוא לתוכו אלמא כרמלית
היא, ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. דמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן לים לתוכו.
(הה"ק) בתוכו הוא
דמטלטלין עד בית
סאתים. דב אשכ אמר
לעולם ארישא, והן אמרו
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דשרי לטלטלי בכוליה
אפרי רבנן לטלטלי
מתוכו לים ומן לים
לתוכו. באי טעמא דילמא
אפרי רשות היחיד היא
ואתי לטלטלי בכוליה.
המאי שנא, תוכו שכיח
ולמיכא אסור, מתוכו לים
ומן לים לתוכו דלא שכיח
לא גזרי בית רבנן. ההוא
ניקא דאישתופך המים
שחייספו לו למול עילון.
אמר להן רבנן ניהו ליה
מאי חמימי מינו ביתי.
והא לא עירבינן, אמר להו
בספוק על
שבכפורי. אמר ליה לית
לן שחייספו מכו, אמר להו
אמרו לגוי רוביל ותי להו.
אמר אביי עיי' לאותובי
למר והא הוא שבות היא
ואמירה לגוי שבות היא.

וישראל בית סאתים אינו אוקר בו.
לדירה אפי' בית סאתים אוקר דכיון שהוקף לדירה הוה
כביתו ואינו עומד (א) במקום אחר של מצוי ואוקר עדיין פסוח הפסוח
למנדי ונקונט' לא פירש כן דלדרכה פירש יומר מצית סאתים דוקא
שלא הוקף לדירה אכל הוקף לדירה
אינו אוקר: ומאי טעמא דלמא
אמרי רה"י נבורה היא. מכאן המיר
ר"ת בגינה אחת ימירה מצית סאתים
שלא הוקפה לדירה לעטול ממוכה
לחן הולא ולא היתה רה"י גמורה
כגון סרטיא ופלטיא עוצרת לפניה
והמיר להטמין המפתח בתוך הגינה
אע"פ שעומד בתוך ונתון בתוך הגינה
או לעטול ממוכה לחון ואין לחלק בין
קלע דהתם משום דלא שכיח שהרי
כל עיקר גזירה זו שלא יבא לטלטל
בכולו והאי טעמא שייך נמי הכא
ועוד יש לדקדק מהא דמניא בפ"ק
דשנת (דף ו') ארבע עשרות לשנת
ואם היה אסור לטלטל משאר כרמלית
לקרפף יומר מצית סאתים משכחת
דאמר תרווייהו בני בית
סאתים אוקר יתר מבית
סאתים אינו אוקר. פי'
פסוח ארבעה על ארבעה
פסוח לקרפף אם יש בו
בית סאתים עדיין אוקר
(ע"ג) נמי הספד. שכל
סילק רשותו. ויתר מלא
סאתים אינו אוקר
אוקר. וכן אוקר
דמשפחה. לפי שיורא
שזוהו כרמלית בקרפף
שיש בו כמה אפ"ן, ושבת
גוי עמון הוהו (גזרי) בית
סאתים ששבת עליו אסור
לישראלים ששבתו עמו
לטלטל בו. אבל בשאר
המקום כולו אינו אוקר.
ישראל. שאינו עירובי. כי בלא
סאתים אינו אוקר. כי בלא
עירוב מתוך בו. אבל יתר
מבית סאתים שאין לו
(לטלטל) אלא על ידי
עירוב. אוקר אלא אם כר"מ
ביטל רשותו כר' יוחנן
דאמר יש ביטול אירי יוחנן
אמר עולא קאי. איר יוחנן
אמרי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
אפרי סור ואפי' כותים
עירוב. אוקר אלא אם כר"מ
ליתו חייב. מחיצה היא
אלא שמשפחה דירון.
ונתביבין עליה מירא,
סלע שבת גבוה' ורחב
(ו') [ד' טמחים אין
מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. פסוח
מבין מטלטלין עד בית
סאתים. האי בית סאתים
דקתני (אמרו קאי, אין
אפסוח מבין בית סאתים)
הוא דמטלטלין
[לא יתר מבית סאתים
הוא וזה פסוח מ"י טמחים
כרמלית הוא, והים
כרמלית הוא, ככרמלית
לכרמלית הוא ואפי' יתר
מאי שירי. אלא לאו
ארישא והכי קתני. סלע
שבבים גבוה' ורחב' אין

רבינו הנגאל
ולא חיומא לבקעה מיסו.
אלא אפילו לקרפף אם
פסוח וסילק רשותו מכל
המנדי. רבה ורב בית
דאמר תרווייהו בני בית
סאתים אוקר יתר מבית
סאתים אינו אוקר. פי'
פסוח ארבעה על ארבעה
פסוח לקרפף אם יש בו
בית סאתים עדיין אוקר
(ע"ג) נמי הספד. שכל
סילק רשותו. ויתר מלא
סאתים אינו אוקר
אוקר. וכן אוקר
דמשפחה. לפי שיורא
שזוהו כרמלית בקרפף
שיש בו כמה אפ"ן, ושבת
גוי עמון הוהו (גזרי) בית
סאתים ששבת עליו אסור
לישראלים ששבתו עמו
לטלטל בו. אבל בשאר
המקום כולו אינו אוקר.
ישראל. שאינו עירובי. כי בלא
סאתים אינו אוקר. כי בלא
עירוב מתוך בו. אבל יתר
מבית סאתים שאין לו
(לטלטל) אלא על ידי
עירוב. אוקר אלא אם כר"מ
ביטל רשותו כר' יוחנן
דאמר יש ביטול אירי יוחנן
אמר עולא קאי. איר יוחנן
אמרי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
אפרי סור ואפי' כותים
עירוב. אוקר אלא אם כר"מ
ליתו חייב. מחיצה היא
אלא שמשפחה דירון.
ונתביבין עליה מירא,
סלע שבת גבוה' ורחב
(ו') [ד' טמחים אין
מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. פסוח
מבין מטלטלין עד בית
סאתים. האי בית סאתים
דקתני (אמרו קאי, אין
אפסוח מבין בית סאתים)
הוא דמטלטלין
[לא יתר מבית סאתים
הוא וזה פסוח מ"י טמחים
כרמלית הוא, והים
כרמלית הוא, ככרמלית
לכרמלית הוא ואפי' יתר
מאי שירי. אלא לאו
ארישא והכי קתני. סלע
שבבים גבוה' ורחב' אין

נכסמך
אשיתוף. למנדי פירש
קונט' דתנן במתני' אם
נשתתפו במנדי מותרין כאן וכאן ולא
היה לו להביא מאותה משנה דלקמני'
עירוב ובענין שיתוף ואם נשתתפו
נמי קאמר אלא היה לו להביא ראייה
מהא דמניא לקמן בפירוש (דף ע"א):
ותכמיס אומרים מערבין או משתתפין
ואע"ג דפסיק רב לקמן (ו) הלכה כר"מ
דעמי רמתי סכר לא כר' יוחנן
דלמר נתנו כר"מ אכל לכמהלא לא
עבדינן כותמיה אי נמי סכר כמאן
דלמר (ו) כפת כולו עלמא לא פלגינ'
דכחלא סגי ונסמון אשיתוף דקאמר
היינו אם נשתתפו כפי:
לשנות

זהו רבה גייתו ליה חמימי מגו ביתא א"ל אביי והא לא ערבינן א"ל יבסמוך
אשיתוף א"ל הא לא שתפינן י'נימרו ליה לנכרי ליתי ליה אמר אביי בעי
לאותביה למר ולא שבקן רב יוסף דאמר רב (יוסף אמר רב) כהנא בני הוינן בי
רב יהודה הוה אמר לן בדאורייתא מותרין תיובתא והדר עבדינן מעשה
בדרבנן עבדינן מעשה והדר מותרין תיובתא לכתר הכי אמר ליה מאי בעית
לאותביה למר אמר (ליה דתניא) הוזה שבות ו'ואמירה לנכרי שבות
כה

קרפף יתר מבית סאתים אין מטלטלין בו.
דשזוה רבנן ככרמלית לענין טלטול
משום דמחוסר דירה ומיחלף ברה"י
מינה לענין מתוכו לים רה"י היא:
רב אשי אמר לעולם ארישא. ולאו
אדיוקא קאי ואפי' לענין מתוכו לים
נמי כרמלית שזוה ושרי מינה לר'
יוחנן לא מיקשי דודאי לענין חיובה
מדאורייתא רה"י היא ומאי טעמא
שרי רבנן לטלטלי מיניה לכרמלית
משום דאסור טלטול מרשות היחיד
לכרמלית מדרבנן הוא דהס אמרו
וזת והס אמרו עוד אסור אחר
וראו שאין שניה עומדין כאן ויעטלו
זה מפני זה וכדמפרש: הס אמרו
מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד, ואי יתר מבית
סאתים מטלטלין אלמא
כרמלית היא, והאי סלע
שבבים כי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
היא, וקתני מטלטלין מן
הוא לתוכו אלמא כרמלית
היא, ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. דמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן לים לתוכו.
(הה"ק) בתוכו הוא
דמטלטלין עד בית
סאתים. דב אשכ אמר
לעולם ארישא, והן אמרו
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דשרי לטלטלי בכוליה
אפרי רבנן לטלטלי
מתוכו לים ומן לים
לתוכו. באי טעמא דילמא
אפרי רשות היחיד היא
ואתי לטלטלי בכוליה.
המאי שנא, תוכו שכיח
ולמיכא אסור, מתוכו לים
ומן לים לתוכו דלא שכיח
לא גזרי בית רבנן. ההוא
ניקא דאישתופך המים
שחייספו לו למול עילון.
אמר להן רבנן ניהו ליה
מאי חמימי מינו ביתי.
והא לא עירבינן, אמר להו
בספוק על
שבכפורי. אמר ליה לית
לן שחייספו מכו, אמר להו
אמרו לגוי רוביל ותי להו.
אמר אביי עיי' לאותובי
למר והא הוא שבות היא
ואמירה לגוי שבות היא.